



Buletinul de știri NS

NSDAP/AO : PO Box 6414

Lincoln NE 68506 USA

www.nsdapao.org

#1081

02.12.2023 (134)

Michael Kühnen Soldați politici: Tradiția și spiritul SA

Partea 4

DEZANGAJAREA (1934 - 1945)

Executarea celor mai buni lideri ai SA la 30 iunie 1934 a rupt spatele SA: acum era foarte redusă ca număr și complet lipsită de putere politică. Nimic nu avea să se schimbe până în 1945. Fără nicio funcție reală în cel de-al Treilea Reich, SA a format de acum înainte un imens club sportiv militar apolitic, fără nicio semnificație. Nici măcar războiul, care a reînceput în 1939, nu a schimbat nimic: SA nu a fost autorizată să își formeze propriile formațiuni militare, majoritatea oamenilor SA și-au făcut datoria în Wehrmacht ca toți ceilalți membri ai poporului, liderii SA au luptat și au murit în posturi de comandă inferioare, fără a putea exercita vreo influență formativă.

Astfel, anii de guvernare sunt mai degrabă neproductivi pentru subiectul de față. Cu toate acestea, chiar dacă au lipsit posibilitățile pozitive, analiza lipsei de putere a AS și a consecințelor sale în sfera negativă oferă puncte de vedere esențiale asupra tradiției AS:

Prin însăși natura sa, SA nu a fost niciodată o forță politică independentă, ci a fost întotdeauna menită să fie cadrul organizațional pentru elita militantă a partidului. Prin urmare, în mod inevitabil, reducerea autonomiei SA a trebuit să influențeze și importanța și afirmarea NSDAP, a cărei ramură militantă era. Cămășile

brune au fost cea mai clară și mai pură expresie a spiritului național-socialist, iar eliminarea lor a dus practic la declinul NSDAP ca forță revoluționară și formativă. Decizia din 30 iunie 1934 a dus la renunțarea la finalizarea revoluției la toate nivelurile și la diviziunea muncii cu reacțiunea, ale cărei bastioane de putere în armată, administrație și economie au rămas neatinsse în schimbul promisiunii de loialitate față de Führer. Acest lucru a însemnat că domeniile esențiale ale statului și ale vieții sociale au fost retrase de la voința partidului de a modela lucrurile și de la capacitatea sa de a face acest lucru. Fosta afirmație conform căreia "**partidul comandă statul**" a fost practic anulată în realitatea socială. NSDAP și-a exercitat controlul atât cât a putut în urma revoltei naționale din 1933/34.

După 1934, revoluția a rămas neterminată și chiar și în limitele mijloacelor sale, partidul, lipsit de elementul revoluționar, idealist și militant al SA originale, a degenerat tot mai mult în ceea ce am descris cândva în altă parte ca fiind un "comitet festiv pentru organizarea de comemorări"! Cu siguranță, s-au făcut lucruri mărețe:

Prin subdiviziunile sale, NSDAP a reușit, acolo unde a reușit să se afirme, să ofere dovezi reale și eficiente ale voinței național-socialiste de a modela lucrurile - în sfera socială cu Frontul Muncitorilor Germani, în domeniul educației tinerilor cu Tineretul Hitlerist, în recrutarea și educarea femeilor germane cu Asociația Femeilor NS. Aceste realizări dau o idee despre ce efect ar fi avut dacă partidul ar fi reușit să își afirme fosta pretenție de putere totală în toate domeniile. În acest fel, însă, Dr. Goebbels, cu propaganda sa fascinantă, a creat iluzia, în cele din urmă periculoasă, că statul național-socialist a fost realizat, în timp ce cel de-al Treilea Reich, în fundamentele sale esențiale de putere-politică, a fost în cel mai bun caz o Germanie care devenea național-socialistă, care, potrivit lui Rosenberg, ar fi avut nevoie de aproximativ trei generații pentru a se realiza - până când, adică, prima generație, formată și educată în întregime de național-socialism, ar fi crescut. Astfel, statul național-socialist nu se baza pe victoria politică a puterii și pe forța formativă a partidului revoluționar care să pătrundă în toate domeniile, așa cum se intenționa inițial, ci, în esență, exclusiv pe faptul că liderul partidului devenise cancelar al Reich-ului și înțelesese cum să înzestreze această funcție cu puteri extraordinare. Acest lucru explică și de ce, după moartea Führerului, reacțiunea s-a ridicat din nou rapid și a reușit să restabilească un sistem pe placul său, în timp ce mișcarea național-socialistă, fără un lider de partid la putere, și-a pierdut aproape toată capacitatea de acțiune timp de o generație și a recăpătat-o abia în anii 1970.

După 20 iulie 1944, cancelaria de partid condusă de Pg. Bormann a reușit să implice mai mult partidul la putere: Odată cu formarea Comisariatelor de Apărare a Gauverteidigungskommissariate (Comisariatele de Apărare a Gau) și a Volkssturm (Furtuna Poporului), care era subordonată partidului, Adolf Hitler a readus soarta Reich-ului în mâinile NSDAP după zece ani, dar, din multe puncte de vedere, era prea târziu.

Până la urmă, este fascinant să observăm cum, în condițiile stresului și greutăților războiului, justificarea preocupărilor și propunerilor lui Röhm devine din ce în ce mai clară: Cu o întârziere de aproape zece ani, constituirea Waffen-SS, ca forță de elită influențată de național-socialiști, și a Volkssturm, ca miliție populară național-socialistă, a realizat concepția inițială a șefului Statului Major despre Wehrmacht, partidul condus de Bormann și-a desfășurat campania disperată împotriva puterii reacțiunii după 20 iulie 1944, iar conducerea Wehrmacht s-a dovedit a fi plină de trădători reacționari.

Două declarații autentice ale Führerului din 1945 demonstrează în ce măsură dezactivarea SA la 30 iunie 1934 a devenit tragedia decisivă a celui de-al Treilea Reich:

"Pe piatra mea de mormânt ar trebui să scrie: A fost victima generalilor săi!" și "Ernst Röhm a avut dreptate: aveam nevoie de un Wehrmacht plin de spirit revoluționar - național-socialist!"

În afară de compromisul cu reacțiunea și de continuarea lipsirii de putere a SA, 30 iunie 1934 a adus o a treia evoluție fatală, care avea să joace un rol în căderea celui de-al Treilea Reich: Nașterea dogmatismului!

Prin dogmatism înțelegem o atitudine interioară care declară credințele individuale, sau chiar un sistem coerent de credințe, ca fiind adevărul absolut și astfel violează și îndoiaie diversitatea și deschiderea naturii și a realității. O astfel de atitudine este întotdeauna dezastruoasă, deoarece încercarea de a închide realitatea într-o cușcă de convingeri absolute și de a o îndoii în formă duce întotdeauna la comportamente contrare naturii și la inumanități în efortul de a subordona natura și legile sale dogmei. Deoarece acest lucru contrazice natura interioară a omului, dogmatismul produce în adepții săi un fanatism artificial și isteric, menit să înăbușe îndoiala interioară, dar oponentii săi sunt suprimați fără să existe o altă justificare decât aceea că nu vor să se plece în fața unui sistem iluzoriu, nu vor să nege natura și realitatea. De la prostia primitivă, superioară și simplă, cum ar fi doctrina creștină "cred în ea pentru că este absurdă" și legea fundamentală liberal-capitalistă a "egalității umane", până la sistemul sofisticat al lui "noi", dogma catolică, psihanaliza sau edificiul doctrinar marxist, arcul de distorsionare dogmatică a realității din care izvorăște inumanitatea ideologiilor este extins.

Pe de altă parte, național-socialismul nu este o ideologie - nu construiește un edificiu doctrinar dogmatic și artificial din convingeri iluzorii, ci privește realitatea ca pe o viziune a lumii și a vieții, își câștigă o poziție fermă în ea prin cunoașterea naturii și a legilor sale și construiește pe această bază o ordine naturală și organică a vieții. De asemenea, Partidul Național-Socialist nu este dogmatic - el cere disci-

plină și subordonare față de linia partidului nu pentru că pretinde că reprezintă adevărul absolut al doctrinelor ideologice, ci pentru că o astfel de disciplină este necesară pentru a permite unei mișcări militante, revoluționare, să înlocuiască societatea conducătoare, care este contrară naturii, cu o comunitate, o Nouă Ordine, care este conformă cu natura și cu specia!

Același lucru este valabil și pentru SA: nici aici nu a fost impusă o ideologie artificială, ci a fost dezvoltată o atitudine liberă, revoluționară față de viață, prin care militantul național-socialist - soldatul politic - își găsește locul potrivit în comunitatea umană și ajută la realizarea Noii Ordini prin angajamentul său militant!

Multe motive personale și atitudini față de viață îi conduc pe oameni spre național-socialism - printre acestea se pot număra și cele de natură dogmatică, căci dogmatismul, cu promisiunea sa de certitudine și explicații finale și cu rigiditatea sa imperioasă, reprezintă pentru mulți oameni o tentație constantă de a scăpa de realitatea nemiloasă. În general, însă, național-socialismul, partidul și SA-urile sale s-au menținut întotdeauna libere de dogmatism.

Acest lucru s-a schimbat, de asemenea, la 30 iunie 1934: Nu numai că reacțiunea a beneficiat de pe urma lipșirii de putere a SA, care de atunci încolo a rămas de necontestat până când lipsa de încredere și trădările sale naționale au devenit evidente la 20 iulie 1944 - a profitat de acest lucru și SS, care nu a mai fost subordonat conducerii de stat major SA, a devenit o organizație independentă și a câștigat mai multă putere și influență an de an până la sfârșit, devenind chiar un stat în stat! Oamenii SS din anii de luptă, din anii de pace și din anii de război au fost, de asemenea, soldați politici. Ceea ce a fost descris până acum pentru SA se aplică în mare măsură și la SS, care inițial nu a fost gândită să fie altceva decât o altă formațiune de selecție și de elită în cadrul armatei politice.

Astfel, nu putem fi surprinși de faptul că SS-ul, într-o luptă dură, a cucerit pas cu pas mai întâi aparatul de securitate internă și, în cele din urmă, în războiul cu Waffen-SS, a realizat în cele din urmă armata revoluționară național-socialistă. Așa se explică și măreția soldățească exemplară, camaraderia, disciplina, dorința de sacrificiu și angajamentul oamenilor din SS, care în multe privințe au realizat pretenția lui Adolf Hitler cu privire la național-socialiști - de a fi "cea mai pură întruchipare a valorii de rasă și personalitate"! În toate acestea - mai ales în exemplul Waffen-SS - vedem un adevărat model de atitudine a soldatului politic față de viață. Dar toate acestea nu sunt de fapt tipice SS-ului: mult mai temeinic și în cele din urmă iradiind asupra tuturor oamenilor din poporul nostru apti pentru serviciul militar, conform ideilor lui Röhm, acest lucru ar fi trebuit să fie urmărit și realizat încă de la început cu SA și formațiunea sa de elită - gărzile de stat major SA - și acest lucru s-ar fi întâmplat cu siguranță în cazul unei victorii asupra reacțiunii și a inițierii celei de-a doua revoluții.

Cu toate acestea, problema cu SS nu a fost în primul rând faptul că evoluțiile necesare, care fuseseră oprite cu ajutorul său la 30 iunie 1934, trebuiau acum să fie recuperate de acesta ani mai târziu, în vederea unui război care fusese practic deja pierdut - problema este mai degrabă că SS, ca și SA, a pornit inițial de la modelul soldatului politic din cadrul mișcării național-socialiste, dar, sub influența Reichsführerului Himmler, și-a dezvoltat din ce în ce mai mult propria ideologie dogmatică, care, în cele din urmă, avea doar numele în comun cu național-socialismul:

SS-ul nu s-a mulțumit să fie o subdiviziune a Partidului Național Socialist și să-și găsească astfel locul în Volksgemeinschaft, așa cum a fost întotdeauna considerat de la sine înțeles de către SA, ci s-a văzut pe sine ca un stat în stat - ca viitori stăpâni, mai degrabă decât ca parte a Volksgemeinschaft!

Nu acesta este locul pentru a analiza în detaliu ideologia SS și pentru a demonstra incompatibilitatea sa internă cu viziunea național-socialistă asupra vieții. Doar câteva cuvinte cheie pot fi suficiente: Componentele ideologiei SS au fost supremația rasei nordice, inferioritatea popoarelor slave, construirea unei aristocrații ereditare ca o clasă absolut dominantă - toate acestea sunt convingeri anti-naturale și dogmatice care contrazic în mod decisiv punctele centrale ale viziunii național-socialiste asupra vieții - recunoașterea diversității rasiale (ceea ce exclude ura rasială!) și ideea unei comunități naționale (care este la fel de incompatibilă cu o stimă unilaterală pentru rasa nordică, care reprezintă doar o minoritate în corpul german al poporului, ca și cu pretinsa calitate de stăpân-om a unei nobilimi de sânge nou!) Înstrăinarea ideologică a fost urmată de cea organizatorică: teoretic, SS era o subdiviziune a NSDAP - în practică, însă, a format din ce în ce mai mult un organ de putere complet independent în cel de-al Treilea Reich și, în cele din urmă, a fost legat de Volksstaat-ul național-socialist doar prin jurământul personal de credință față de Adolf Hitler. La apogeul puterii sale, cercurile conducătoare ale SS visau la un stat de ordine SS independent în Burgundia ca nucleu statal al continentului european subjugat de rasa nordică și la înlocuirea definitivă a Partidului Național-Socialist ca forță conducătoare după victoria finală și moartea Führerului și înlocuirea acestuia cu SS.

Ar trebui să se menționeze în mod explicit:

Nu ideea unui ordin, a unei educații de elită sau chiar a unei adevărate nobilimi rasiale trebuie respinsă în sine, ci amestecul ei cu iluziile nordice ale alegerii și cu alte degenerări dogmatice similare, care au sfâșiat și divizat în mod artificial Volksgemeinschaft, și au întors toate celelalte popoare și rase împotriva noastră! Bineînțeles, era doar un cerc restrâns din cadrul SS care se complăcea în astfel de gânduri, dar, din nefericire, acestea erau foarte puternice și, în cele din urmă, decisive, deoarece Reichsführer-SS însuși se afla în spatele lor. În principiu, Himmler

nu a înțeles niciodată național-socialismul, dar, sub acest pretext, a încercat întotdeauna să își impună propria ideologie a aroganței rasiale și a umanității stăpânești neînțelese. Nu este nevoie de alte dezvoltări pentru a realiza cât de mult această ideologie SS a dăunat cauzei noastre și a contribuit la căderea statului național-socialist popular! După cum s-a menționat mai sus, astfel de tendințe dogmatice sunt la fel de străine de SA ca și formarea unui stat în stat!

De aceea, când am început să construiesc o nouă SA în 1977, una care să mărturisească tradiția istoricului Sturm-Abteilung, am luat de la început și decizia: "*Atâta timp cât am ceva de spus în această mișcare, nu va exista o nouă SS!*".

Între timp, în ciuda unei oarecare rezistențe, am pus în aplicare acest lucru în totalitate în comunitatea noastră. Criza din jurul aripii SS din cadrul comunității noastre, reunită în jurul fostului membru al conducerii organizației ANS/NA Arnd-Heinz Marx, a arătat cât de justificată a fost îngrijorarea noastră cu privire la o nouă ediție dăunătoare a ideologiei SS.

Desigur, tentațiile de a denatura dogmatic ideea noastră nu se limitează la cercul SS; și, desigur, au existat și multe lucruri pozitive în cadrul SS (așa cum am descris) - dar în afara SS dogmatismul nu a apărut niciodată în mod decisiv și influent.

Dar, deoarece SS a fost beneficiarul direct al destituirii SA la 30 iunie 1934, lupta împotriva dogmatismului face parte pentru noi, alături de lupta împotriva reacțiunii, care a fost deja menționată, din tradiția în care ne aflăm! Jurământul nostru că ziua de 30 iunie 1934 nu trebuie să se mai repete niciodată în istoria mișcării noastre impune respingerea fermă a ideologiilor dogmatice și a tendințelor organizatorice de independență în cadrul comunității noastre. Pentru soldații noștri politici, acesta este cel de-al optulea aspect al tradiției SA!



NS KAMPFRUF
KAMPFSCHRIFT DER NATIONALSOZIALISTISCHEN ARBEITERPARTEI AUSLANDS - UND AUFRUHRORGANISATION

Der Kampf geht weiter!

Seitdem haben nach der Kapitulation der Wehrmacht am 8. Mai 1945 ist die nationalsozialistische Bewegung stärker als je zuvor in der Nachkriegszeit. Und zwar nicht nur in Deutschland, sondern auf globaler Ebene!

Abschleifen von Massenmord, Verbrechen, Vorfälle und Verbrechen haben nicht ausgereicht, den Kern der gesamten Idee unserer hoch geliebten Führer Adolf Hitler zu zerstören.

Alle Nationalsozialisten sind voneinander getrennt, jeder auf seinem eigenen Gebiet. Jeder ist ein Kämpfer im Kampf um die Erhaltung unserer völkischen Werte.

Der Kampf geht weiter stärker als je zuvor, aber die Gefahr des bevorstehenden Völkermord ist heute noch viel größer als in der Vergangenheit.

Die menschliche Gerechtigkeit ist aber dabei, den Völkermord - gegen alle völkischen Werte (?) - zu beenden. Keine Mord und Ermordung, Churbildung und Rassenmischung.

Ob "legal" oder "illegal", ob im Waldgebiet oder im Innenministerium, ob im Parlamentarismus bzw. auf dem Weg auf einen Schicksalstag oder auf einen Schicksalstag selbst. Alle internationalen Nationalsozialisten sind einig!

Hail Hitler!
Günther Lisch



TROTZ VERBOT NICHT TOT!



Buletin de știri NS
www.nsdapao.org
#1005 19.06.2022 (133)

NSDAP/AO: PO Box 6414 - Lincoln NE 68506 - USA

Raportul de față
Interviu cu Molly

Partea a treia

NSK: Proiectele tale actuale sunt, evident, legate de filosofie și artă.

Vă rugăm să descrieți opinia dumneavoastră cu privire la impactul acestor subiecte în politică.

Molly: Ei bine, încerc să mai actualizez galeria foto, dar în principal m-am concentrat pe Adolf Hitler și Armata omenirii (www.mourningtheancient.com/truth.htm). Am ajuns la 21 de pagini acum și mai am atât de multe de făcut. Studierea celui de-al Doilea Război Mondial este un câmp minat absolut de informații. Caută informații despre un lucru și găsești alte două lucruri de cercetat. Te simți un pic ca și cum ai fi un archeolog, degreșând trecutul îngropat. Un trecut pe care îl ai prefera să nu fie scos la lumină. Putem scăpa din nou



the **NEW ORDER**

Number 176 (197) Founded 1978 April 26, 2022 (136)

The Fight Goes On!

Seventy years after the capitulation of the Wehrmacht on May 8, 1945, the post-war National Socialist movement is stronger than ever not only in Germany, but throughout Europe.

Decades of mass murder, expulsion, persecution, and defilement have not sufficed to destroy the seed of the brilliant idea of our much loved Führer Adolf Hitler.

All National Socialists and other racially-aware countrymen and racial kinmen fight side by side for the preservation of our White folk.

The movement has indeed become stronger, but the danger of biological folk death is also much greater today than in the past.

The desperate enemy is in the process of committing genocide against all White folk. His means are non-White immigration, culture destruction, and race-mixing.

Whether "legal" or "illegal", whether in election halls or street battles, whether armed with propaganda material or on a battlefield of a different kind, every National Socialist must do his duty!

Hail Hitler!
Günther Lisch



TROTZ VERBOT NICHT TOT!

NSDAP/AO este cel mai mare furnizor Lumea propagandei național-socialiste!

Reviste tipărite și online în multe limbi
Sute de cărți în aproape o duzină de limbi
Peste 100 de site-uri web în zeci de limbi



BOOKS - Translated from the Third Reich Originals!
www.third-reich-books.com



NSDAP/AO
Fight Back!



nsdapao.org
Contact us to find out how YOU can help!